

عنوان مقاله:

پاره های گمگشته ایران هنر و تمدن در خراسان بزرگ و ماوراءالنهر آسیای میانه

محل انتشار:

فصلنامه هنر و تمدن شرق، دوره 2، شماره 6 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

شهره جوادی - دکتری تاریخ هنر

ریحانه مطلبی - کارشناس ارشد معماری منظر

خلاصه مقاله:

بخش عظیمی از آسیای میانه از دیرباز جزئی از سرزمین وسیع ایران و خطه خراسان بزرگ به شمار میرفت. در این منطقه جغرافیایی فرهنگی اقوام ایرانی و ترک با آیینها و باورهای گوناگون میزیستند که تمدن و هنری باشکوه را در دوران باستان و عصر اسلامی رقم زد. با وجود مصایب بسیار که در گذر زمان به ساکنان این مرز و بوم تحمیل شد، فرهنگ آنها همچنان استوار مانده است. سلطه کمونیسم نیز گرچه فاجعه های گران بود اما نتوانست به کلی فرهنگزدایی کند؛ چنان که مردم و به ویژه پیران و میانسالان باورها و رسوم خویش را حفظ کردند و این جوامع پس از استقلال و رهایی از بند فاشیسم به سرعت در جهت احیای میراث فرهنگی هنری خویش گام برداشتند. ثبات فرهنگی این سرزمین به دلیل پیشینه غنی آن است که همچون سایر بخشهای سرزمین مادری، علیرغم تحولات بسیار سیاسی، اجتماعی و اقتصادی، از ریشه های هویت فرهنگی تغذیه کرده و توانسته همچنان به عنوان بخشی از سرزمین فرهنگی ایران باقی بماند. این مقاله مروری بر مهمترین ویژگیهای تاریخ فرهنگ این سرزمین است.

کلمات کلیدی:

خراسان، ایران بزرگ، ماوراءالنهر، هنر و فرهنگ، جغرافیا، آیین و باور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/851727>

